

AYM: Tedviren Görevlendirilene Ücret Ödenemez

Anayasa Mahkemesi tedviren görevlendirilen ama kendisine ücret ödenmeyen memurun bireysel başvurusunu karara bağladı. - 29.01.2014

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından([1]):

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

2013/5062

14/1/2014

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Tapu sicil müdürlüğünde şef olarak görev yapmakta iken tapu sicil müdürlüğü görevini yürütmek üzere görevlendirilen başvuru, anılan görevden dolayı tarafına vekalet ücreti ödenmemesi üzerine açtığı davada verilen karar nedeniyle anayasal haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru, 3/7/2013 tarihinde İstanbul Anadolu 18. Asliye Hukuk Mahkemesi vasıtasıyla yapılmıştır. Dilekçe ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinde belirlenen eksiklikler tamamlanmış ve Komisyona sunulmasına engel bir eksikliğin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. Birinci Bölüm İkinci Komisyonunca, 23/10/2013 tarihinde kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına, dosyanın Bölüme gönderilmesine karar verilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

4. Başvuru dilekçesindeki ilgili olaylar özetle şöyledir:

5. Başvurucu, Devrekani ilçesi Tapu Sicil Müdürlüğünde 7/6/2002 tarihi itibarıyla şef olarak görev yapmakta iken müdür kadrosunun boş olması nedeniyle Kaymakamlığın 27/2/2006 tarihli oluruyla Tapu Sicil Müdürlüğü görevini yürütmek üzere yetkilendirilmiştir.

6. Başvurucu, söz konusu görevi vekaleten yürüttüğünden bahisle 21/4/2006 tarihli dilekçe ile Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğüne başvurarak tarafına vekalet ücreti ödenmesi talebinde bulunmuş, anılan talebin idarece cevap verilmemek suretiyle reddedilmesi üzerine ret işleminin iptali ile vekalet ücreti ve tazminatların ödenmesi istemiyle Kastamonu İdare Mahkemesinde dava açmıştır.

7. Mahkeme, 28/11/2006 tarih ve E.2006/625, K.2006/871 sayılı kararıyla, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda yer alan hükümler karşısında asilde aranan şartları haiz olmayan bir kişinin vekil olarak atanamayacağı ve kendisine vekalet aylığı ödenemeyeceğinin açık olduğu, ancak 657 sayılı Kanun'da bir görevin tedviren yürütülmesine ilişkin bir hükme yer verilmemiş olmakla beraber, idarece tedvir görevi verilen kişinin Anayasa'nın angarya yasağına dair 18. maddesi uyarınca bazı maddi haklara hak kazanacağı, asilde aranan şartları taşımayan davacıya vekalet aylığı adı altında bir ücret ödenmesi mümkün değilse de yürüttüğü görevden dolayı üstlendiği sorumluluk dikkate alındığında vekalet görevinden ötürü vekalet aylığına eş değer tutarda bir meblağın tazminat olarak ödenmesi gerektiği gerekçesiyle dava konusu işlemin iptaline ve idareye başvuru tarihinden itibaren vekalet aylığına eş değer tutarda bir meblağın tazminat olarak davacıya ödenmesine karar verilmiştir.

8. Davalı idare tarafından temyiz edilen karar, Danıştay 2. Dairesinin 13/6/2011 tarih ve E.2008/1955, K.2011/2475 sayılı kararı ile bozulmuştur. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

"657 sayılı Devlet Memurları Kanunu 'nun 86. maddesinde, vekalet görevi ve aylık verilmesinin şartları düzenlenmiş olup; maddenin birinci fıkrasında, memurların kanuni izin, geçici görev, disiplin cezası uygulaması veya görevden uzaklaştırma nedeniyle işlerinden geçici olarak ayrılımları halinde yerlerine kurum içinden veya diğer kurumlardan veya açıktan vekil atanabileceği; ikinci fıkrasında, bir görevin memurlar

eliyle vekaleten yürütülmesi halinde aylıksız vekaletin asıl olduğu hükümleri yer almıştır.

Anılan hükümlere göre; vekalet aylığına ve vekalet edilen kadronun zam ve tazminatlarına hak kazanılabilmesi için, söz konusu hükümde öngörülen biçimde boşalmış olan kadroya vekaleten yapılacak atamanın, 657 sayılı Kanunun 86. maddeden bahisle ve atamanın vekaleten olduğu açıkça belirtilmek suretiyle asili atamaya yetkili makam tarafından bizzat yapılması, yani her şeyden önce vekaleten atanılmış olması gerekmektedir.

Yukarıda belirtilen ilkeler dışında yapılan görevlendirmelerin ise Danıştay 'ın istikrar kazanmış içtihatlarına göre kamu hizmetinin aksamadan yürütülmesi amacına yönelik bir zaruret halinden doğduğu ve aslında hukuki bir dayanağının da bulunmadığı dikkate alındığında, söz konusu uygulamaların personel rejimine ait disiplini dışında kaldığı açık olup, bu anlamda, kamu hizmetinin aksamadan yürütülebilmesi amacına yönelik olarak görevlendirilmiş bir memurun asilin sahip olduğu tüm haklardan eksiksiz bir şekilde yararlanacağından söz etmek imkansızdır.

Kaldı ki, 17/5/1987 tarih ve 19463 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 99 sayılı Devlet Memurları Kanunu Genel Tebliği 'nin 3. maddesinde de 657 sayılı Kanun 'un vekalet ücreti ödenmesine ilişkin 175. maddesine göre tedvir dolayısıyla her hangi bir ödeme yapılmasının mümkün olmadığına işaret edilmiştir.

Olayda ise, davacıya şef olarak görev yapmakta iken Tapu Sicil Müdürlüğü görevini yürütmek üzere Kaymakamlığın 27/2/2006 tarihli Oluruyla yetki verildiği, dolayısıyla davacının söz konusu göreve usulüne uygun olarak vekaleten atanmadığı anlaşılmıştır.

Bu durumda, Tapu Sicil Müdürlüğü görevini vekaleten değil, tedviren yürüten davacıya tazminat şeklinde olsa dahi vekalet aylığı ödenmesine imkan bulunmamaktadır."

9. Kastamonu İdare Mahkemesinin 30/9/2011 tarih ve E.2011/746, K.2011/701 sayılı kararıyla bozma kararına uyularak aynı gerekçelerle dava reddedilmiştir.

10. Başvurucu tarafından temyiz edilen karar, Danıştay 2. Dairesinin 31/5/2012 tarih ve E.2012/850, K.2012/3186 sayılı kararıyla onanmış, karar düzeltme başvurusu da aynı Dairenin 1/2/2013 tarih ve E.2012/9356, K.2013/453 sayılı kararıyla reddedilmiştir. Karar başvurucuya 3/6/2013 tarihinde tebliğ edilmiştir.

B. İlgili Hukuk

11. 14/7/1965 tarih ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun uyuşmazlığa konu işlem tarihinde yürürlükte bulunan "Vekalet görevi ve aylık verilmesinin şartları" kenar başlıklı

86. maddesi şöyledir:

"Memurların kanuni izin, geçici görev, disiplin cezası uygulaması veya görevden uzaklaştırma nedenleriyle işlerinden geçici olarak ayrılmaları halinde yerlerine kurum içinden veya diğer kurumlardan veya açıktan vekil atanabilir.

Bir görevin memurlar eliyle vekaleten yürütülmesi halinde aylıksız vekalet asıldır.

Ancak, ilkokul öğretmenliği (Yaz tatili hariç), tabiplik, dış tabipliği, eczacılık, köy ve beldelerdeki ebelik ve hemşirelik, mühendis ve mimarlık, veterinerlik, vaizlik, Kur'an kursu öğreticiliği, imam-hatiplik ve müezzin-kayyımlığa ait boş kadrolara Maliye Bakanlığının izni (mahalli idarelerde izin şartı aranmaz) ile, açıktan vekil atanabilir.

Aynı kurumdan birinci fıkrada sayılan ayrılmalar dolayısıyla atanan vekil memurlara vekalet görevinin 3 aydan fazla devam eden süresi için, kurum dışından veya açıktan atananlarla kurum içinden ilkokul öğretmenliğine atanan öğretmenler ile veznedarlık görevine atananlara göreve başladıkları tarihten itibaren vekalet aylığı ödenir.

Bu Kanuna tabi kurumlarda çalışan veteriner hekim veya hayvan sağlık memurları, veteriner hekim veya hayvan sağlık memuru bulunmayan belediyelerin veterinerlik veya hayvan sağlık memurluğu hizmetlerini ifa etmek üzere bu hizmetlerle ilgili kadrolara vekalet aylığı verilmek suretiyle atanabilirler.

Yukarıda sayılan haller dışında, boş kadrolara ait görevler lüzum görüldüğü takdirde memurlara ücretsiz olarak vekaleten gördürülebilir.

Bu Kanuna tabi kurumlarda, mali, nakdi ve ayni sorumluluğu bulunan saymanlık kadrolarının boşalması halinde bu kadrolara işe başladıkları tarihten itibaren vekalet aylığı verilmek suretiyle memurlar arasından atama yapılabilir."

12. Aynı Kanun'un "Vekalet, ikinci görev aylık ve ücretleri ile diğer ödemeler" kenar başlıklı 175. maddesinin ikinci fıkrası şöyledir:

"Ancak, kurum içinden veya diğer kurumlardan vekalet edenlere vekalet aylığı ödenebilmesi için, vekilin asilde aranan şartları taşıması zorunludur."

13. 17/5/1987 tarih ve 19463 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 99 Seri No.lu Devlet Memurları Genel Tebliği'nin 3. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"657 sayılı Kanunun vekalet ücreti ödenmesine ilişkin 175 inci maddesine göre, tedvir dolayısıyla herhangi bir ödeme yapılması mümkün bulunmamaktadır."

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

14. Mahkemenin 14/1/2014 tarihinde yapmış olduğu toplantıda, başvurucunun 3/7/2013 tarih ve 2013/5062 numaralı bireysel başvurusu incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

15. Başvurucu, 28/2/2006 tarihinden itibaren yaklaşık dört yıl süre ile vekaleten tapu sicil müdürlüğü görevini ifa ettiğini, görevi sırasında asil olarak görev yapan bir müdürün kullanabileceği tüm yetkileri kullanarak sorumluluk altına girdiğini, devletin hem bir personelini daha çok sorumluluk ve ücret gerektiren bir işte çalıştırmasının hem de ücret vermemesinin angarya yasağına aykırı olduğunu, İdare Mahkemesinin iptal kararı üzerine tarafına ödenen vekalet aylıklarının bozma kararına uyan mahkeme kararı nedeniyle kendisinden tahsil edilmeye başlandığını belirterek, Anayasanın 10., 18., 40. ve 55. maddelerinde düzenlenen haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

16. Başvuru formu ve ekleri incelendiğinde, başvurunun, üstlendiği yeni görev nedeniyle başvurucuya ayrıca ödeme yapılmamasına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Başvurucu her ne kadar Anayasa'nın 10. ve 40. maddelerinin de ihlal edildiğini ileri sürmüştür ise de bu iddiaların özü ücrette adaletin sağlanması hususu ile ilgilidir. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki tavsifi ile bağlı değildir. Bu sebeple başvurucunun bütün iddiaları Anayasa'nın 18. ve 55. maddeleri ile ilişkili görülerek bu kapsamda değerlendirilmiştir.

17. 30/3/2011 tarih ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

"Mahkeme, ... açıkça dayanaktan yoksun başvuruların kabul edilemezliğine karar verebilir."

18. 6216 sayılı Kanun'un "Esas hakkındaki inceleme" kenar başlıklı 49. maddesinin (6) numaralı fıkrası şöyledir:

"Bölümlerin, bir mahkeme kararına karşı yapılan bireysel başvurulara ilişkin incelemeleri, bir temel hakkın ihlal edilip edilmediği ve bu ihlalin nasıl ortadan kaldırılacağına belirlenmesi ile sınırlıdır. Bölümlerce kanun yolunda gözetilmesi gereken hususlarda inceleme yapamaz."

1. Anayasa'nın 18. Maddesi Yönünden

19. Başvurucu, üstlendiği görevden dolayı tarafına ücret verilmemesi nedeniyle angarya yasağının ihlal edildiğini iddia etmiştir.

20. Anayasa'nın "Zorla çalıştırma yasağı" başlıklı 18. maddesi şöyledir:

"Hiç kimse zorla çalıştırılmaz. Angarya yasaktır. Şekil ve şartları kanunla düzenlenmek üzere hükümlülük veya tutukluluk süreleri içindeki çalıştırmalar; olağanüstü hallerde vatandaşlardan istenecek hizmetler; ülke ihtiyaçlarının zorunlu kıldığı alanlarda öngörülen vatandaşlık ödevi niteliğindeki beden ve fikir çalışmaları, zorla çalıştırma sayılmaz."

21. Anılan maddenin gerekçesinin ilk paragrafı şöyledir:

"Çalışma, iş görme kişinin serbest iradesiyle yüklendiği bir faaliyet, diğer bir deyimle serbest iradeyle üstlenilen bir yükür. Bu yükün kişiye zorla kabul ettirilmesi, kendisinin, iradesi dışında bir faaliyette bulunmaya mecbur bırakılması hem kişi hürriyetiyle bağdaşmayan bir husustur; hem de bu duruma sokulan kişi için bir eziyet teşkil eder. Bu nedendir ki maddenin birinci fıkrası zorla çalıştırmayı yasaklamaktadır. Bu fıkra ile aynı zamanda "Angarya yasağı" da getirilmiştir. "Angarya", kişinin emeğinin karşılığını almadan zorla çalıştırılmasıdır. Maddenin ikinci fıkrası "Zorla çalıştırma" sayılmayacak halleri göstermektedir ve bu sayım sınırlayıcıdır."

22. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin "Kölelik ve zorla çalıştırma yasağı" başlıklı 4. maddesi şöyledir:

"1. Hiç kimse köle ya da kul durumunda tutulamaz.

2. Hiç kimse zorla çalıştırılmaz ve zorunlu çalışmaya tabi tutulamaz.

3. Aşağıdaki haller, bu madde anlamında 'zorla çalıştırma ya da zorunlu çalışma' sayılmaz:

a) Bu Sözleşme'nin 5. maddesinde öngörülen koşullara uygun olarak tutulu bulunan bir kimseden, tutulmanın olağan seyri içinde veya şartlı tahliyeden yararlandığı süre içinde yapması istenilen bir iş;

b) Askeri nitelikli her hangi bir hizmet veya vicdani reddin meşru sayıldığı ülkelerde, vicdani reddi seçen kişilere zorunlu askerlik hizmeti yerine gördürülebilecek başka bir hizmet;

c) Toplumun hayat veya refahını tehdit eden kriz veya afet hallerinde gerekli görülen her hizmet;

d) Olağan yurttaşlık yükümlülükleri kapsamına giren her türlü çalışma veya hizmet."

23. Anayasa'da zorla çalıştırma yasaklanmakla birlikte bu kavramın tanımı yapılmamıştır. Bu kavramın tanımı ve içeriği belirlenirken, temel insan haklarına ilişkin uluslararası sözleşmelerden ve ilgili uluslararası otoritelerin yorum ve uygulamalarından yararlanılabilir. Zorla çalıştırma yasağına ilişkin uluslararası kurallar, 29 Numaralı Cebri ve Mecburi Çalıştırmaya İlişkin Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) Sözleşmesi'nde düzenlenmiştir. Anılan Sözleşme'nin 2. maddesinde düzenlenen ve AIHM'ce de AIHS'nin 4. maddesinde yer alan zorla çalıştırma yasağının kapsamının belirlenmesinde esas alınan tanıma göre zorla çalıştırma, "herhangi bir kişinin ceza tehdidi altında ve bu kişinin tam isteği olmadan mecbur edildiği tüm iş veya hizmetleri" ifade etmektedir. Buna göre, zorla çalıştırmadan söz edilebilmesi için, kişinin ceza tehdidi altında ve rızası bulunmaksızın çalıştırılması gerekmektedir (AYM, E.2011/150, K.2013/30, K.T. 14/2/2013).

24. Anayasa'nın 18. maddesinde zorla çalıştırma yasağıyla birlikte angaryanın da yasak olduğu belirtilmiştir. Sözleşme'de yer almayan bu ifade, Anayasa'nın 18. maddesinin gerekçesinde "kişinin emeğinin karşılığını almadan zorla çalıştırılması"; Anayasa Mahkemesinin çeşitli kararlarında da "bir maldan ya da bir kişinin çalışmasından karşılıksız yararlanma" şeklinde tanımlanmıştır (Bkz. AYM, E.2011/150, K.2013/30, K.T. 14/2/2013, E.2006/21, K.2006/38, K.T. 13/3/2006). Buna göre angarya, zorla çalıştırmanın bedel ödenmeksizin yaptırılan şekli olarak kabul edilebilir. Dolayısıyla, angarya yasağı ile ilgili şikayetlerin de zorla çalıştırma yasağı kapsamında incelenmesi gerekir.

25. AIHM'e göre bir eylemin zorla çalıştırma veya zorunlu çalışma sayılabilmesi için: 1) Kişinin işi kendi iradesine aykırı olarak yapması, 2) Tş yapma yükümlülüğünün "haksız " veya "baskıcı" olması veya yapılmasının katlanılmaz sıkıntılara yol açması gerekir. Ayrıca kişinin bu işi önceden rızasıyla yapıp yapmadığı, bir kuruma isteyerek girip girmediği,

normal yurttaşlık veya mesleki yükümlülüğünün bir parçası olan bir hizmeti ifa edip etmediği de dikkate alınmalıdır (Bkz. Van Der Mussele/Belçika, B. No: 8919/80, 23/11/1983, § 32-41; Karlheinz Schmidt/Almanya, B. No:13580/88, 18/7/1994; Zarb Adami/Malta, B. No: 17209/02, 20/6/2006). (AYM, B. No: 2013/1613, 2/10/2013, § 28).

26. Anayasa Mahkemesi ve AİHM'in yukarıda belirtilen kararlarında benimsenen ilkeleri çerçevesinde başvurunun iddiası değerlendirildiğinde; başvurunun şef olarak görev yaptığı kurumda müdür olarak görevlendirilmesinin iradesi dışında, bir tehdit veya baskı sonucu gerçekleştiği ya da katlanılmaz sıkıntılara yol açtığı yolunda her hangi bir iddiada bulunulmamıştır. Esasen başvuru, müdür olarak görevlendirilmekle daha önce yürüttüğü şeflik görevine nazaran daha fazla yetki ve sorumluluk üstlenmiş olduğunu belirterek söz konusu görevin katlanılmazlığından değil, bu görevin niteliği nedeniyle tarafına ayrıca ücret verilmemesinden şikayet etmektedir.

27. Öte yandan, somut olayda kamu hukuku kurallarının hakim olması ve başvurunun müdür olarak görevlendirilmesi konusundaki rızasını belirleyen hiyerarşik yapı, yasal ya da kamusal gereklilikler gibi iradesi dışındaki etmenlerin de bulunması nedeniyle başvurunun rızasını, özel hukuk ilişkilerindeki irade serbestisi ile aynı ağırlıkta değerlendirmek doğru olmaz. Dolayısıyla başvurunun anılan görevlendirmeye rıza göstermiş olması, doğrudan zorla çalıştırma koşullarının oluşmadığı sonucunu doğurmaz. Bu nedenle, başvuru konusu olayda Anayasa'nın 18. maddesi ve AİHS 4. maddesi yönünden bir ihlal olup olmadığının tespit edilebilmesi için somut olayın tüm koşullarının dikkate alınması gerekir (Bkz. Van Der Mussele/Belçika, B. No:8919/80, 23/11/1983§36-37).

28. Buna göre, üstlendiği müdürlük görevi ile başvurunun yetki ve sorumluluk alanı genişlemiş ise de, bu görev ile daha önce yürütmekte olduğu şeflik görevinin birbiriyle ilgisiz görevler olmadığı, başvurunun yine mesleki faaliyet alanıyla ilgili ve de kariyer olarak daha üst bir görevde çalışmaya devam ettiği, bu görevin kendisine mesleki anlamda katkı ve deneyim sağlayacağına kuşkusuz olduğu ve eski görevi ile aynı mesaiye tabi olduğu, öte yandan, başvurunun müdür olarak görevlendirilmesinin anılan kadronun boş olmasından ve bu boşluk nedeniyle kamu hizmetinin yürütülmesine ilişkin oluşabilecek aksaklıkların önlenmesi ve giderilmesi amacından kaynaklandığı anlaşılmaktadır.

29. Tüm bu hususlar birlikte değerlendirildiğinde, Üstlendiği görevin başvurucuya makul olmayan, orantısız bir külfet yüklediği söylenemeyeceğinden, daha fazla yetki ve sorumluluğu bulunan tapu sicil müdürlüğü görevini yürütmesi nedeniyle başvurucuya ayrıca bir ücret ödenmemesi, Anayasa bağlamında zorla çalıştırma ve dolayısıyla

angarya olarak nitelendirilemez.

30. Açıklanan nedenlerle, başvurucunun Anayasa'nın 18. maddesinin ihlal edildiği iddiasının "açıkça dayanaktan yoksun olması" nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Anayasa'nın 55. Maddesi Yönünden

31. Başvurucu, daha çok sorumluluk ve ücret gerektiren bir görevi ifa ettiği halde karşılığında ayrı bir ücret ödenmemesinin anayasal haklarını ihlal ettiğini ileri sürmüştür.

32. Anayasa'nın "Ücrette adalet sağlanması" başlıklı 55. maddesinin birinci ve ikinci fıkraları şöyledir:

"Ücret emeğin karşılığıdır.

Devlet, çalışanların yaptıkları işe uygun adaletli bir ücret elde etmeleri ve diğer sosyal yardımlardan yararlanmaları için gerekli tedbirleri alır."

33. Anayasa Mahkemesine yapılan bir bireysel başvurunun esasının incelenebilmesi için, kamu gücü tarafından ihlal edildiği iddia edilen hakkın Anayasa'da güvence altına alınmış olmasının yanı sıra Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS) ve Türkiye'nin taraf olduğu ek protokollerinin kapsamına da girmesi gerekir. Bir başka ifadeyle, Anayasa ve AİHS'in ortak koruma alanı dışında kalan bir hak ihlali iddiasını içeren başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi mümkün değildir (B. No: 2012/1049, 26/3/2013, § 18).

34. Çalışanların yaptıkları işe uygun adaletli bir ücret elde etmeleri Anayasa'nın 55. maddesinde güvence altına alınmış olmakla birlikte AİHS'de düzenlenen haklardan değildir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) de adaletli ücret hakkının Sözleşme'de ya da protokollerinde korunan bir hak olmadığını açıkça ifade etmektedir (Bkz. Erdal Çalışkan/Türkiye, B. No: 36062/04, 2/12/2008, § 17).

35. Buna göre başvurucunun ihlal edildiğini ileri sürdüğü ücrette adaletin sağlanması hakkı, Anayasa ve AİHS ve buna ek Türkiye'nin taraf olduğu protokollerin ortak koruma alanına girmediğinden, başvurucunun bu iddiasının "konu bakımından yetkisizlik" nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Başvurunun;

- 1.** Ücrette adaletin sağlanması hakkının ihlal edildiği iddiası yönünden "konu bakımından yetkisizlik ",
 - 2.** Angarya yasağının ihlal edildiği iddiası yönünden "açıkça dayanaktan yoksun olması",
- nedenleriyle **KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA**, yargılama giderlerinin başvuru üzerinde bırakılmasına, **14/1/2014** tarihinde **OY BİRLİĞİYLE** karar verildi.

[1] Tedvir: Bir kadroya vekaleten atanma şartlarını taşımayanların, görevlendirme yoluyla o kadronun görevlerini yürütmekle görevlendirilmesine, tedviren görevlendirme denmektedir.

Telefon: +90 (312) 473 84 23

E-Posta: mts@mevzuattakip.com.tr

Adres: Çetin Emeç Bulvarı Hürriyet Cad. No: 2/12 Çankaya ANKARA